

**DIREKTYVOS 2009/73/EB IR LIETUVOS RESPUBLIKOS INFRASTRUKTŪRŲ REGULIAVIMO TARYBOS ĮSTATYMO, LIETUVOS
RESPUBLIKOS GAMTINIŲ DUJŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1973 PAKEITIMO ĮSTATYMO IR
LIETUVOS RESPUBLIKOS ENERGETIKOS ĮSTATYMO NR. IX-884 4, 8, 15, 16, 19(1), 22, 26, 31, 32, 34, 34¹, 36 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO IR ĮSTATYMO 9 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS ĮSTATYMO PROJEKTO
ATITIKTIES LENTELĖ**

2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/73/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/55/EB	Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybos įstatymo projektas (toliau – IRT projektas) Lietuvos Respublikos gamtinių dujų įstatymo Nr. VIII-1973 pakeitimo įstatymo projektas (toliau – GDĮ projektas) Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo Nr. IX-884 4, 8, 15, 16, 19(1), 22, 26, 31, 32, 34, 34¹ 36 straipsnių pakeitimo ir įstatymo 9 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymo projektas (toliau – EĮ projektas)	Direktyvos įgyvendinimo lygis (visiškai / iš dalies įgyvendinta, neįgyvendinta)
3 straipsnis Įpareigojimai teikti viešąsias paslaugas ir vartotojų apsauga 9. Valstybės narės užtikrina, kad būtų įsteigti bendri informacijos centrai, teikiantys vartotojams visą reikiamą informaciją apie jų teises, galiojančius teisės aktus ir, kilus ginčui, jiems prieinamus ginčo sprendimo būdus. Tokie informacijos centrai gali būti bendrų vartotojų informacijos centrų dalimi. Valstybės narės užtikrina, kad egzistotų nepriklausomas mechanizmas, pvz., energetikos ombudsmenas ar vartotojų institucija, skirtas veiksmingam skundų nagrinėjimui ir ginčų sprendimui neteisminiu būdu.	EĮ projektas: 11 straipsnis. 34 straipsnio pakeitimas <...> 4. Vartotojų ir energetikos įmonių ginčus dėl energetikos objektų, įrenginių ir apskaitos priemonių naudojimo, energijos tiekimo nutraukimo, sustabdymo ar ribojimo, dėl energetikos įmonių veiklos ar neveikimo tiekiant, skirstant, perduodant, laikant energiją, dėl prisijungimo, apmokėjimo už suvartotą energiją ar paslaugas, valstybės reguliuojamų kainų ir (ar) tarifų taikymo, dėl energijos ir energijos išteklių tiekimo srautų balansavimo, taip pat kitus vartotojų ir energetikos įmonių ginčus energetikos srityje ne teismo tvarka nagrinėja Infrastruktūrų reguliavimo taryba. <...> 12 straipsnis. 34¹ straipsnio pakeitimas <...> 2. Infrastruktūrų reguliavimo taryba pagal šiame ir atskirus energetikos sektorius reglamentuojančiuose įstatymuose nustatytą kompetenciją nagrinėja skundus dėl energetikos objektų, įrenginių ir apskaitos priemonių techninės saugos,	Visiškai

	eksploatavimo, energijos kokybės reikalavimų, dėl prisijungimo prie energetikos objektų ar įrenginių, atsijungimo nuo jų techninių sąlygų, dėl energetikos įmonių atliekamo energijos tiekimo, skirstymo, perdavimo, laikymo ar neveikimo, dėl teisės energetikos įmonėms pasinaudoti tinklais ar (ir) sistemomis nesuteikimo ir kitų teisės aktuose nustatytų reguliuojamos energetikos veiklos reikalavimų laikymosi. <...>	
4 straipsnis Leidimų išdavimo tvarka 1. Kai gamtinių dujų įrenginiams statyti ar eksploatuoti reikia leidimo (pvz., licencijos, leidimo, koncesijos, sutikimo ar patvirtinimo), valstybės narės ar bet kuri jų paskirta kompetentinga institucija, laikydamasi 2–4 dalių, išduoda leidimus tokiems įrenginiams, vamzdynams ir su jais susijusiai įrangai statyti ir (arba) eksploatuoti savo teritorijoje. Be to, valstybės narės ar bet kuri jų paskirta kompetentinga institucija gali tuo pačiu pagrindu išduoti leidimą gamtinėms dujoms tiekti ir leidimą didmeniniams vartotojams.	EĮ projektas: 2 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas Pakeisti 8 straipsnį ir jį išdėstyti taip: „8 straipsnis. Infrastruktūrų reguliavimo taryba <...> 8) išduoda energetikos veiklos licencijas, jas keičia, sustabdo licencijų galiojimą, panaikina galiojimo sustabdymą, panaikina licencijų galiojimą, prižiūri ir kontroliuoja energetikos įmonių licencijuojamą veiklą; <...>“	Visiškai
6 straipsnis Regioninis solidarumas 1. Tam, kad užtikrintų patikimą tiekimo saugumą gamtinių dujų vidaus rinkoje, valstybės narės bendradarbiauja siekdamos skatinti regioninį ir dvišalį solidarumą.	EĮ projektas: 8 straipsnis. 26 straipsnio pakeitimas Pakeisti 26 straipsnį ir jį išdėstyti taip: „26 straipsnis. Konsultacijos ir bendradarbiavimas <...> 2. Infrastruktūrų reguliavimo taryba glaudžiai bendradarbiauja su Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra (ACER), veikiančia pagal 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 713/2009, įsteigiantį Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą, taip pat su kitų valstybių narių reguliavimo institucijomis ir Europos Komisija. <...>“	Visiškai

7 straipsnis Regioninio bendradarbiavimo skatinimas 1. Valstybės narės, taip pat ir reguliavimo institucijos bendradarbiauja tarpusavyje siekdamos vieno ar kelių regionų lygmeniu integruoti savo nacionalines rinkas, nes tai būtų pirmas žingsnis siekiant sukurti visiškai liberalizuotą vidaus rinką. Visų pirma reguliavimo institucijos, jei taip numato valstybės narės, arba valstybės narės skatina perdavimo sistemos operatorių bendradarbiavimą regionų lygmeniu, įskaitant bendradarbiavimą tarpvalstybiniais klausimais, siekiant sukurti konkurencingą gamtinių dujų vidaus rinką, ir sudaro jam palankias sąlygas, stiprina savo teisinių, reguliavimo ir techninių sistemų suderinamumą ir sudaro palankias sąlygas izoliuotų sistemų, sudarančių vis dar Bendrijoje esančias vadinamąsias dujų salas, integravimui. Geografiniai regionai, kuriuose įgyvendinamas toks regioninis bendradarbiavimas, apima bendradarbiavimą geografiniuose regionuose, apibrėžtuose pagal Reglamento (EB) Nr. 715/2009 12 straipsnio 3 dalį. Toks bendradarbiavimas gali apimti kitus geografinius regionus.	EĮ projektas: 8 straipsnis. 26 straipsnio pakeitimas Pakeisti 26 straipsnį ir jį išdėstyti taip: „26 straipsnis. Konsultacijos ir bendradarbiavimas 1. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, atlikdama jai pavestas energetikos veiklos reguliavimo, priežiūros ir kontrolės funkcijas, konsultuojasi ir glaudžiai bendradarbiauja su Energetikos ministerija, Konkurencijos taryba, kitomis valstybės ir (ar) savivaldybių institucijomis, įmonėmis, įstaigomis ir organizacijomis. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, rengdama informaciją buitinių vartotojų teisių klausimais, bendradarbiauja su Taryba. <...>“	Visiškai

39 straipsnis Reguliavimo institucijų paskyrimas ir nepriklausomumas 1. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną nacionalinę reguliavimo instituciją nacionaliniu lygmeniu. <...> 4. Valstybės narės garantuoja reguliavimo institucijos nepriklausomumą ir užtikrina, kad ji nešališkai ir skaidriai naudotųsi savo įgaliojimais. Šiuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad reguliavimo institucija, vykdydama jai šia direktyva ir susijusiais teisės aktais nustatytas reguliavimo užduotis: a) būtų teisiškai atskirta ir funkcinio atžvilgiu nepriklausoma nuo kito viešojo ar privačiojo subjekto; b) užtikrintų, kad jos personalas ir už jos valdymą atsakingi asmenys: i) veiktų nepriklausomai nuo visų rinkos interesų; ir ii) vykdydami reguliavimo užduotis, nesiektų gauti jokios Vyriausybės arba kito viešojo ar privačiojo subjekto tiesioginių nurodymų ir jų nevykdytų. Tas reikalavimas neturi įtakos atitinkamam glaudžiam bendradarbiavimui su kitomis atitinkamomis nacionalinėmis institucijomis ar Vyriausybės pateiktoms bendrosioms politinėms gairėms, nesusijusioms su reguliavimo įgaliojimais ir pareigomis pagal 41 straipsnį. 5. Siekdamas apsaugoti reguliavimo institucijos nepriklausomumą, valstybės narės visų pirma užtikrina, kad: a) reguliavimo institucija galėtų priimti savarankiškus sprendimus, nepriklausomai nuo jokio politinio organo, ir jai būtų skiriami atskiri metiniai biudžeto asignavimai, kad ji savarankiškai įgyvendintų jai skirtą biudžetą ir turėtų pakankamai žmogiškųjų ir finansinių išteklių savo pareigoms vykdyti; ir <...>	IRT projektas: 5 straipsnis. Tarybos nepriklausomumas ir veikla 1. Taryba veikia nepriklausomai ir vykdo infrastruktūrų reguliavimą pagal reguliuojamų sektorių įstatymuose nustatytą kompetenciją. 2. Įgyvendindama veiklos tikslus ir atlikdama savo funkcijas bei vykdydama tam reikalingą veiklą, Taryba, Tarybos pirmininkas ir nariai, taip pat Tarybos administracijos valstybės tarnautojai ir darbuotojai, dirbantys pagal darbo sutartis, turi nesiekti nurodymų ir jų nepriimti iš Europos Sąjungos institucijų ir organų, Europos Sąjungos valstybių narių vyriausybių ar iš jokios kitos institucijos ar organo. Prezidentas, Seimas, Vyriausybė ir kitos valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos privalo gerbti Tarybos nepriklausomumą ir nesiekti daryti įtaką Tarybai, Tarybos pirmininkui ir nariams, taip pat Tarybos administracijos valstybės tarnautojams ir darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartis, kai jie vykdo savo pareigas. 3. Tarybos pirmininkas ir nariai privalo vengti aplinkybių, kurios Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme (toliau – Valstybės tarnybos įstatymas) apibrėžtos kaip piktnaudžiavimas tarnyba, taip pat viešųjų ir privačių interesų konflikto. 4. Tarybos pirmininkui ir nariams draudžiama: 1) atstovauti Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių ūkio subjektų interesams; 2) verstis su Tarybos pirmininko ar nario veikla nesuderinama veikla. Tarybos pirmininko ir nario pareigos nesuderinamos su jokiais kitomis renkamomis ar skiriamomis pareigomis valstybės ir savivaldybių institucijose ir įstaigose, taip pat su darbu juridiniuose asmenyse. Tarybos pirmininkas ir narys negali gauti kito, negu nustatyta šiame įstatyme, darbo užmokesčio, išskyrus atlyginimą už kūrybinę ir pedagoginę veiklą. Tarybos pirmininkas ir nariai negali dalyvauti politinių partijų veikloje.	Visiškai
---	--	------------------------

	7 straipsnis. Tarybos sudėtis ir Tarybos narių skyrimas 1. Tarybą sudaro pirmininkas ir šeši nariai. Tarybos pirmininką ir šešis narius 5 metų kadencijai skiria ir atleidžia Respublikos Prezidentas Lietuvos Respublikos Ministro Pirmininko (toliau – Ministras Pirmininkas) teikimu. Tarybos pirmininkas iš paskirtų Tarybos narių skiria Tarybos pirmininko pavaduotoją. Tuo atveju, kai Tarybos pirmininkas negali laikinai eiti pareigų, o Tarybos pirmininko pavaduotojas negali jo pavaduoti, Tarybos pirmininkas, o šiam nesant – Tarybos pirmininko pavaduotojas, paskiria vieną iš pareigas einančių Tarybos narių pavaduoti Tarybos pirmininką. 2. Tarybos pirmininko ir narių kadencijos trukmė skaičiuojama nuo jo paskyrimo į pareigas dienos. 3. Kadenciją baigęs Tarybos pirmininkas ar narys gali būti skiriamas Tarybos pirmininku ar nariu ne daugiau kaip dar vienai kadencijai iš eilės. 4. Tarybos pirmininku ir nariais gali būti tik nepriekaištingos reputacijos Lietuvos Respublikos piliečiai, turintys aukštąjį universitetinį (ne žemesnį kaip magistro kvalifikacinio laipsnio ar jam prilygintą) išsilavinimą. 5. Kriterijai, kuriais remiantis asmuo negali būti laikomas nepriekaištingos reputacijos, taikomi tokie, kokie nustatyti Valstybės tarnybos įstatyme valstybės tarnautojams. 6. Tarybos pirmininku ar nariu negali būti skiriamas asmuo, kuris mažiau kaip prieš vienerius metus iki paskyrimo į Tarybos pirmininko ar nario pareigas dienos ėjo pareigas reguliuojamų sektorių įmonių valdymo organuose ir (arba) gali turėti tiesioginių ar netiesioginių interesų, reguliuojant tų įmonių veiklą. GDĮ projektas: 1 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas Pakeisti 4 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:	
--	---	--

	„2. Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo taryba (toliau – Infrastruktūrų reguliavimo taryba) atlieka veiklos rūšių Lietuvos Respublikos gamtinių dujų sektoriuje valstybinio reguliavimo funkcijas ir užtikrina reguliuojamos veiklos vykdymo bei gamtinių dujų sektoriaus dalyvių ir vartotojų teisių bei pareigų tinkamo įgyvendinimo priežiūrą ir kontrolę. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos funkcijos, veiklos tikslai, teisės ir pareigos gamtinių dujų sektoriuje ir finansavimo šaltiniai nustatomi Energetikos, šiame ir kituose įstatymuose, taip pat Infrastruktūrų reguliavimo tarybos nuostatuose. <...>“. EĮ projektas: 2 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas Pakeisti 8 straipsnį ir jį išdėstyti taip: „8 straipsnis. Infrastruktūrų reguliavimo taryba 1. Energetikos srityje veikiančių subjektų veiklą reguliuoja, valstybinę energetikos priežiūrą ir energetikos objektų ir įrenginių, neatsižvelgiant į jų nuosavybės valdymo formą, kontrolę visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje atlieka Infrastruktūrų reguliavimo taryba. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos bendruosius veiklos pagrindus, statusą, valdymą ir kitus veiklos aspektus nustato Lietuvos Respublikos infrastruktūrų reguliavimo tarybos įstatymas. <...> 4. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, atlikdama savo funkcijas, yra nepriklausoma ir nešališkai ir skaidriai veikia pagal įgaliojimus. Šiuo tikslu: 1) Infrastruktūrų reguliavimo taryba yra teisiškai atskirta ir funkcinio aspektu nepriklausoma nuo bet kurio kito viešojo ar privataus asmens; 2) Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pirmininkas, jos nariai, Infrastruktūrų reguliavimo tarybos administracijos valstybės tarnautojai ir darbuotojai veikia nepriklausomai nuo visų	
--	---	--

	rinkos interesų, atlikdami savo pareigas, nesiekia gauti jokių Vyriausybės arba bet kurio kito viešojo ar privataus asmens tiesioginių nurodymų ir jų nevykdo. Šis reikalavimas neturi įtakos Seimo ir Vyriausybės nustatytos valstybės strategijos ir valstybės politikos įgyvendinimui, taip pat glaudžiam bendradarbiavimui su kitomis valstybės institucijomis; 3) Infrastruktūrų reguliavimo taryba priima savarankiškus, nuo jokios valstybės ar savivaldybių institucijos, įmonės, įstaigos ar organizacijos nepriklausomus sprendimus, turi atskirus metinius biudžeto asignavimus, juos naudodama savarankiškai įgyvendina paskirtą biudžetą ir disponuoja savo pareigoms adekvačiais žmogiškaisiais ir finansiniais ištekliais. 5. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos finansavimo šaltiniai yra valstybės biudžeto asignavimai, tarp jų ir šio straipsnio 6 dalyje numatytos Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pajamos. Infrastruktūrų reguliavimo tarybos programos, įgyvendinamos siekiant šio įstatymo 3 straipsnyje nustatytų tikslų ir vykdant energetikos sektoriaus reguliavimą, valstybinę energetikos priežiūrą ir energetikos objektų ir įrenginių, neatsižvelgiant į jų nuosavybės valdymo formą, kontrolę visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje, finansuojamos iš Infrastruktūrų reguliavimo tarybos pajamų, gautų šio straipsnio 6 dalyje nustatyta tvarka. Kitoms įstatymų ir jų įgyvendinamųjų teisės aktų nustatytoms funkcijoms atlikti ar tais atvejais, kai šio straipsnio 6 dalyje nustatytų lėšų nepakanka energetikos sektoriaus reguliavimui ir valstybinei energetikos priežiūrai atlikti, Infrastruktūrų reguliavimo taryba gali būti finansuojama ir kitomis valstybės biudžeto lėšomis. <...>“	
--	---	--

40 straipsnis**Reguliavimo institucijos bendrieji tikslai**

Vykdydama šioje direktyvoje nurodytas reguliavimo užduotis, reguliavimo institucija, atsižvelgdama į 41 straipsnyje nustatytas savo pareigas ir įgaliojimus, prireikus glaudžiai konsultuodamasi su kitomis atitinkamomis nacionalinėmis institucijomis, įskaitant konkurencijos institucijas, ir nepažeisdama jų kompetencijos, imasi visų pagrįstų priemonių siekdama šių tikslų:

a) glaudžiai bendradarbiaujant su Agentūra, kitų valstybių narių reguliavimo institucijomis ir Komisija skatinti konkurencingos, saugios ir aplinką tausojančios gamtinių dujų vidaus rinkos kūrimą Bendrijoje ir veiksmingą rinkos atvėrimą visiems Bendrijos vartotojams ir tiekėjams bei užtikrinti tinkamas veiksmingo ir patikimo dujų tinklų veikimo sąlygas, atsižvelgiant į ilgalaikius tikslus;

b) siekiant a punkte nurodytų tikslų, plėtoti konkurencingas ir tinkamai veikiančias regionines rinkas Bendrijoje;

c) panaikinti prekybos gamtinėmis dujomis tarp valstybių narių apribojimus, įskaitant reikiamų tarpvalstybinio perdavimo pajėgumų plėtrą, kad būtų patenkinta paklausa ir didinama nacionalinių rinkų integracija, kuri gali sudaryti palankesnes sąlygas gamtinių dujų srautų perdavimui Bendrijoje;

d) padėti rentabiliausiu būdu pasiekti į vartotojus orientuotų, saugių, patikimų ir efektyvių nediskriminacinių sistemų plėtrą, ir skatinti sistemos pakankamumą ir, atsižvelgiant į bendros energetikos politikos tikslus, energijos vartojimo efektyvumą, taip pat dujų gavybos iš didelio bei mažo masto atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir paskirstytos gavybos integravimą perdavimo ir skirstymo tinkluose;

e) sudaryti palankesnes sąlygas naujų gavybos pajėgumų prieigai prie tinklo, visų pirma pašalinant kliūtis, kurios galėtų sutrukdyti naujų rinkos dalyvių ir dujų, gautų iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, prieigą prie tinklo;

f) siekiant didinti sistemos efektyvumą ir skatinti rinkos integraciją, užtikrinti, kad sistemos operatoriams ir sistemos naudotojams būtų suteiktos tinkamos paskatos trumpalaikiu ir

EĮ projektas:**8 straipsnis. 26 straipsnio pakeitimas**

Pakeisti 26 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„26 straipsnis. Konsultacijos ir bendradarbiavimas

1. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, atlikdama jai pavestas energetikos veiklos reguliavimo, priežiūros ir kontrolės funkcijas, konsultuojasi ir glaudžiai bendradarbiauja su Energetikos ministerija, Konkurencijos taryba, kitomis valstybės ir (ar) savivaldybių institucijomis, įmonėmis, įstaigomis ir organizacijomis. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, rengdama informaciją buitinių vartotojų teisių klausimais, bendradarbiauja su Taryba.

2. Infrastruktūrų reguliavimo taryba glaudžiai bendradarbiauja su Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra (ACER), veikiančia pagal 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 713/2009, įsteigiantį Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą, taip pat su kitų valstybių narių reguliavimo institucijomis ir Europos Komisija.

3. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, veikdama pagal šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose suteiktus įgaliojimus, viena ar kartu su kompetentingomis Lietuvos Respublikos, kitų valstybių narių ar Europos Sąjungos institucijomis, įstaigomis ir organizacijomis siekia šių bendrųjų tikslų:

1) skatinti konkurencingos, saugios ir aplinką tausojančios elektros energijos ir gamtinių dujų vidaus rinkos kūrimą Europos Sąjungoje, veiksmingą rinkos atvėrimą visiems Europos Sąjungos vartotojams ir tiekėjams, taip pat užtikrinti tinkamas veiksmingo ir patikimo elektros energijos tinklų veikimo sąlygas, atsižvelgiant į ilgalaikius tikslus;

2) plėtoti konkurencingas ir tinkamai veikiančias regionines elektros energijos ir gamtinių dujų rinkas Europos Sąjungoje ir, visų pirma, Baltijos jūros regione;

3) panaikinti prekybos elektros energija ir gamtinėmis

Visiškai

ilgalaikiu laikotarpiu; g) užtikrinti naudą vartotojams dėl efektyvaus jų nacionalinių rinkų veikimo, skatinant veiksmingą konkurenciją ir padedant užtikrinti vartotojų apsaugą; h) padėti pasiekti viešųjų paslaugų teikimo gamtinių dujų sektoriuje aukštų standartų, prisidėti prie pažeidžiamų vartotojų apsaugos ir padėti suderinti keitimosi būtiniais duomenimis procedūras vartotojams keičiant tiekėjus.	dujomis tarp valstybių narių apribojimus, įskaitant reikiamų tarpvalstybinio elektros energijos ir dujų perdavimo pajėgumų plėtrą, kad būtų patenkinta paklausa ir didinama nacionalinių rinkų integracija, kuri gali sudaryti palankesnes sąlygas elektros energijos ir gamtinių dujų perdavimui Europos Sąjungoje; 4) kuo rentabiliau plėtoti saugius, patikimus ir efektyvius tinklus (sistemą), kurie būtų naudojami nediskriminuojančiais pagrindais ir orientuojantis į vartotojus, ir skatinti tinklų (sistemos) tinkamumą ir bendruosius energetikos politikos tikslus atitinkantį energijos vartojimo efektyvumą, taip pat atsinaujinančių išteklių energijos gamybos ir paskirstytos gamybos integravimą dideliu ir mažu mastu tiek perdavimo, tiek skirstymo tinkluose ar sistemose; 5) sudaryti palankesnes sąlygas naujų gamybos pajėgumų prieigai prie tinklų (sistemų), pirmiausia pašalinant kliūtis, trukdančias naujų rinkos dalyvių prieigą ir atsinaujinančių išteklių energijos gamybą; 6) siekiant didinti sistemos efektyvumą ir skatinti rinkos integraciją, užtikrinti, kad tinklų (sistemos) operatoriams ir tinklų (sistemos) naudotojams būtų suteiktos tinkamos paskatos trumpuoju ir ilgalaikiu laikotarpiu; 7) užtikrinti, kad veiksmingai veikiant nacionalinėms rinkoms vartotojai gautų naudos, skatinti veiksmingą konkurenciją ir padėti užtikrinti vartotojų apsaugą; 8) padėti siekti aukštų visuotinių ir viešųjų energijos ir energijos išteklių tiekimo paslaugų standartų, prisidėti prie socialiai pažeidžiamų vartotojų apsaugos ir padėti suderinti keitimosi būtiniais duomenimis procedūras vartotojams keičiant tiekėjus. <...>“	
--	---	--

41 straipsnis Reguliavimo institucijos pareigos ir įgaliojimai 1. Reguliavimo institucijos pareigos yra šios: a) vadovaujantis skaidrumo kriterijais nustatyti ar patvirtinti perdavimo ar skirstymo tarifus arba jų metodikas; b) užtikrinti, kad perdavimo ir skirstymo sistemos operatoriai bei, prireikus, sistemų savininkai, taip pat visos gamtinių dujų įmonės laikytųsi pagal šią direktyvą ir kitus atitinkamus Bendrijos teisės aktus nustatytų įpareigojimų, įskaitant tuos, kurie susiję su tarpvalstybiniais klausimais; c) tarpvalstybiniais klausimais bendradarbiauti su atitinkamų valstybių narių reguliavimo institucija ar institucijomis bei Agentūra; d) laikytis visų atitinkamų teisiškai privalomų Agentūros ir Komisijos sprendimų ir juos vykdyti; e) kasmet teikti savo veiklos ir pareigų vykdymo ataskaitą atitinkamoms valstybių narių institucijoms, Agentūrai ir Komisijai. Tokiose ataskaitose nurodomi veiksmai, kurių imtasi kiekvienai iš šiame straipsnyje išvardytų užduočių vykdyti, ir gauti rezultatai; f) užtikrinti, kad nebūtų perdavimo, skirstymo, laikymo, SGD ir tiekimo veiklos kryžminio subsidijavimo; g) stebėti perdavimo sistemos operatorių investicijų planus ir savo metinėje ataskaitoje juos įvertinti atsižvelgiant į tai, ar jie atitinka visos Bendrijos tinklo plėtros planą, nurodytą Reglamento (EB) Nr. 715/2009 8 straipsnio 3 dalies b punkte; į tokį vertinimą gali būti įtrauktos ir rekomendacijos iš dalies keisti tuos investicijų planus; h) stebėti, ar laikomasi tinklo saugumo ir patikimumo taisyklių, ir peržiūrėti, kaip jis veikė praeityje, ir nustatyti arba patvirtinti paslaugų ir tiekimo kokybės standartus ir reikalavimus arba kartu su kitomis kompetentingomis institucijomis prisidėti prie šio proceso; i) stebėti veiklos skaidrumo lygį, įskaitant didmenines kainas, ir užtikrinti, kad gamtinių dujų įmonės laikytųsi skaidrumo įsipareigojimų;	EĮ projektas: 2 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas Pakeisti 8 straipsnį ir jį išdėstyti taip: „8 straipsnis. Infrastruktūrų reguliavimo taryba <...> 2. Infrastruktūrų reguliavimo taryba atlieka šias funkcijas: 1) tvirtina reguliuojamosios veiklos apskaitos reikalavimus; 2) tvirtina valstybės reguliuojamų kainų nustatymo metodikas, nustato valstybės reguliuojamas kainas ir kainų viršutinės ribas; <...> 4) kontroliuoja, kaip taikomos valstybės reguliuojamos kainos ir tarifai; <...> 9) nustato energijos persiuntimo patikimumo ir paslaugų kokybės reikalavimus ir kontroliuoja, kaip jų laikomasi; <...> 13) kontroliuoja, kad būtų veiksmingai atskirtos veiklos energetikos sektoriuje, užtikrinant energijos perdavimo ir skirstymo veiklos nepriklausomumą nuo komercinių energetikos veiklos interesų ir siekiant išvengti kryžminio subsidijavimo; 14) prižiūri rinkos atvėrimo ir konkurencijos didmeninėje ir mažmeninėje prekyboje mastą ir veiksmingumą (įskaitant elektros energijos ir (ar) dujų biržas), buitiniams vartotojams taikomas kainas (įskaitant išankstinio apmokėjimo sistemas), tiekėjų pakeitusių vartotojų procentinę dalį, nuo elektros energijos tinklų ir dujų sistemų atjungtų vartotojų procentinę dalį, įmokas už priežiūros paslaugas ir šių paslaugų teikimą, taip pat pagal kompetenciją konkurencijos iškraipymo ar apribojimo energetikos veikloje atvejus; 15) prižiūri, ar nepasitaiko konkurenciją ribojančios sutartinės praktikos, įskaitant išimtinių teisių sąlygas, kurias taikant stambiems ne buitiniams vartotojams gali būti	Visiškai
--	--	------------------------

j) stebėti rinkos atvėrimo ir konkurencijos didmeninėje bei mažmeninėje prekyboje lygį ir veiksmingumą, įskaitant gamtinių dujų biržas, namų ūkio vartotojams taikomas kainas, įskaitant išankstinio mokėjimo sistemas, tiekėją pakeitusių vartotojų procentinę dalį, nuo tinklo atjungtų vartotojų procentinę dalį, mokesčius už priežiūros paslaugas ir jų vykdymą, namų ūkio vartotojų pateiktus skundus, taip pat visus konkurencijos iškraipymo ar apribojimo atvejus, įskaitant visos svarbios informacijos teikimą ir atitinkamų konkurencijos institucijų informavimą apie visus svarbius atvejus;

k) stebėti, ar nepasitaiko konkurenciją ribojančios sutartinės praktikos, įskaitant išimtinių teisių sąlygas, kuriomis stambiems ne namų ūkio vartotojams gali būti užkirstas kelias arba apribota galimybė vienu metu sudaryti sutartis su daugiau nei vienu tiekėju, ir reikiamais atvejais apie tokią praktiką pranešti nacionalinėms konkurencijos institucijoms;

l) laikytis sutarties laisvės nutraukiamų tiekimo sutarčių atžvilgiu bei ilgalaikių sutarčių atžvilgiu, jei jos atitinka Bendrijos teisę ir yra suderinamos su Bendrijos politika;

m) stebėti, per kiek laiko perdavimo ir skirstymo sistemos operatoriai sujungia vamzdynus ir atlieka remonto darbus;

n) stebėti, kaip laikomasi 33 straipsnyje nustatytų sąlygų, kuriomis suteikiama teisė naudotis saugyklomis, dujų laikymo vamzdynuose paslaugomis ir kitomis papildomomis paslaugomis, ir tas sąlygas peržiūrėti. Tuo atveju, jei teisės naudotis saugyklomis tvarka nustatoma pagal 33 straipsnio 3 dalį, ši užduotis neapima tarifų peržiūros;

o) padėti kartu su kitomis atitinkamomis institucijomis užtikrinti, kad vartotojų apsaugos priemonės, įskaitant nustatytas I priede, būtų veiksmingos ir vykdomos;

p) bent kartą per metus skelbti rekomendacijas, susijusias su tiekimo kainų atitiktimi 3 straipsniui, ir tam tikrais atvejais jas persiųsti konkurencijos institucijoms;

q) užtikrinti galimybę naudotis duomenimis apie vartotojų suvartojimą, tokių duomenų teikimą suderinant, lengvai suprantama forma nacionaliniu lygmeniu neprivalomo naudojimo tikslais ir

užkirstas kelias arba apribota galimybė vienu metu sudaryti sutartis su daugiau negu vienu tiekėju, ir apie tokią praktiką praneša Konkurencijos tarybai;

16) ne rečiau kaip kartą per metus skelbia rekomendacijas, susijusias su paslaugų energetikos sektoriuje kainų atitiktimi skaidrumo, nediskriminavimo ir kitiems teisės aktų nustatytiems reikalavimams, ir teikia jas Konkurencijos tarybai;

<...>“

8 straipsnis. 26 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 26 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„26 straipsnis. Konsultacijos ir bendradarbiavimas

<...>

2. Infrastruktūrų reguliavimo taryba glaudžiai bendradarbiauja su Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra (ACER), veikiančia pagal 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 713/2009, įsteigiantį Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą, taip pat su kitų valstybių narių reguliavimo institucijomis ir Europos Komisija.

3. Infrastruktūrų reguliavimo taryba, veikdama pagal šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose suteiktus įgaliojimus, viena ar kartu su kompetentingomis Lietuvos Respublikos, kitų valstybių narių ar Europos Sąjungos institucijomis, įstaigomis ir organizacijomis siekia šių bendrųjų tikslų:

<...>“

skubia galimybe visiems vartotojams naudotis tokiais duomenimis, kaip nurodyta pagal I priedo h punktą;

r) stebėti, kaip įgyvendinamos taisyklės, susijusios su perdavimo sistemos operatorių, skirstymo sistemos operatorių, tiekėjų, vartotojų ir kitų rinkos dalyvių vaidmenimis bei pareigomis, pagal Reglamento (EB) Nr. 715/2009 nuostatas;

s) stebėti, ar teisingai taikomi kriterijai, pagal kuriuos nustatoma, ar saugyklai taikoma 33 straipsnio 3 arba 4 dalis; ir

t) stebėti 46 straipsnyje nurodytų apsaugos priemonių įgyvendinimą;

u) prisidėti prie keitimosi duomenimis procesų suderinimo svarbiausiems rinkos procesams regioniniu lygmeniu.

<...>

11. Bet kuri šalis, turinti nusiskundimų perdavimo, laikymo, SGD ar skirstymo sistemos operatoriaus veiksmams, susijusiems su to operatoriaus įpareigojimais pagal šią direktyvą, gali pateikti skundą reguliavimo institucijai, kuri, veikdama kaip ginčų sprendimo institucija, priima sprendimą per dviejų mėnesių laikotarpį nuo skundo gavimo dienos. Jei reguliavimo institucijoms reikia papildomos informacijos, tas laikotarpis gali būti pratęstas dviem mėnesiais. Tą pratęstą laikotarpį galima dar pratęsti, jei su tuo sutinka skundą pateikusi šalis. Reguliavimo institucijos sprendimas yra privalomas, nebent ir kol jis panaikinamas apeliacine tvarka.

EĮ projektas:

11 straipsnis. 34 straipsnio pakeitimas

<...> **4. Vartotojų ir energetikos įmonių ginčus dėl energetikos objektų, įrenginių ir apskaitos priemonių naudojimo, energijos tiekimo nutraukimo, sustabdymo ar ribojimo, dėl energetikos įmonių veiklos ar neveikimo tiekiant, skirstant, perduodant, laikant energiją, dėl prisijungimo, apmokėjimo už suvartotą energiją ar paslaugas, valstybės reguliuojamų kainų ir (ar) tarifų taikymo, dėl energijos ir energijos išteklių tiekimo srautų balansavimo, taip pat kitus vartotojų ir energetikos įmonių ginčus energetikos srityje ne teismo tvarka nagrinėja Infrastruktūrų reguliavimo taryba.**

<...>

12 straipsnis. 34¹ straipsnio pakeitimas

<...>

2. Infrastruktūrų reguliavimo taryba pagal šiame ir atskirus energetikos sektorius reglamentuojančiuose įstatymuose nustatytą kompetenciją nagrinėja skundus dėl energetikos objektų, įrenginių ir apskaitos priemonių techninės saugos,

	eksploatavimo, energijos kokybės reikalavimų, dėl prisijungimo prie energetikos objektų ar įrenginių, atsijungimo nuo jų techninių sąlygų, dėl energetikos įmonių atliekamo energijos tiekimo, skirstymo, perdavimo, laikymo ar neveikimo, dėl teisės energetikos įmonėms pasinaudoti tinklais ar (ir) sistemomis nesuteikimo ir kitų teisės aktuose nustatytų reguliuojamos energetikos veiklos reikalavimų laikymosi“.	
44 straipsnis Duomenų saugojimas 1. Valstybės narės reikalauja, kad tiekimo įmonės bent penkerius metus saugotų ir nacionalinėms institucijoms, įskaitant reguliavimo instituciją, nacionalines konkurencijos institucijas, bei Komisijai jų užduotims vykdyti pateiktų visų sandorių, sudarytų su didmeniniais vartotojais ir perdavimo sistemos operatoriais, taip pat su laikymo bei SGD operatoriais pagal dujų tiekimo sutartis ir dujų rinkos išvestines finansines priemones, atitinkamus duomenis. 2. Duomenis sudaro išsamūs atitinkamų sandorių duomenys, t. y. trukmė, pristatymo ir apmokėjimo taisyklės, kiekis, vykdymo datos ir terminai, sandorio kainos, atitinkamo didmeninio vartotojo identifikavimo priemonės, taip pat konkreti informacija apie visas neįvykdytas dujų tiekimo sutartis ir dujų rinkos išvestines finansines priemones. 3. Reguliavimo institucija gali nuspręsti tam tikrą šios informacijos dalį pateikti rinkos dalyviams, su sąlyga, kad komerciniu požiūriu neskelbtina informacija apie atskirus rinkos dalyvius ar atskirus sandorius nebus atskleista. Ši dalis netaikoma informacijai apie finansines priemones, kurioms taikoma Direktyva 2004/39/EB. 4. Siekdama užtikrinti vienodą šio straipsnio taikymą, Komisija gali priimti gaires, kuriose apibrėžiami duomenų saugojimo	EĮ projektas: 9 straipsnis. 31 straipsnio pakeitimas Pakeisti 31 straipsnį ir jį išdėstyti taip: „31 straipsnis. Duomenų saugojimas 1. Energetikos įmonės, vykdančios energijos ar energijos išteklių tiekimo veiklą, ne mažiau kaip penkerius metus saugo ir kompetentingoms valstybės institucijoms, tarp jų Infrastruktūrų reguliavimo tarybai ir Konkurencijos tarybai, šių prašymu pateikia visų sandorių su vartotojais (išskyrus buitinius vartotojus) ir perdavimo sistemos operatoriais, sudarytų pagal elektros energijos ar dujų tiekimo sutartis ir elektros energijos ar dujų rinkos išvestines finansines priemones, duomenis. 2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytus duomenis sudaro išsamūs sandorių su vartotojais duomenys, tarp jų sandorių galiojimo terminai, tiekimo ir apmokėjimo sąlygos, šalių įsipareigojimai, sandorio vykdymo datos ir terminai, sandorio kainos, atitinkamo didmeninio vartotojo identifikavimo priemonės, taip pat išsami informacija apie visas neįvykdytas elektros energijos ar dujų tiekimo sutartis ir elektros energijos ar dujų rinkos išvestines finansines priemones. 3. Infrastruktūrų reguliavimo taryba gali nuspręsti tam tikrą	Visiškai

metodai ir priemonės, taip pat saugomų duomenų forma ir turinys. Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 51 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu. 5. Su dujų rinkos išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusiems sandoriams, kuriuos tiekimo įmonės sudaro su didmeniniais vartotojais ir perdavimo sistemos operatoriais, taip pat su laikymo bei SGD operatoriais, šis straipsnis taikomas tik tada, kai Komisija priima 4 dalyje nurodytas gaires. 6. Šio straipsnio nuostatomis 1 dalyje nurodytų institucijų atžvilgiu nenustatoma papildomų įpareigojimų subjektams, kuriems taikoma Direktyva 2004/39/EB. 7. Jei 1 dalyje nurodytoms institucijoms reikia susipažinti su subjektų, kuriems taikoma Direktyva 2004/39/EB, saugomais duomenimis, pagal tą direktyvą atsakingos institucijos pateikia joms prašomus duomenis.	iš energetikos įmonių gautos informacijos apie sandorius dalį pateikti rinkos dalyviams, jeigu komercine (gamybine) ar profesine paslaptimi laikoma informacija apie atskirus rinkos dalyvius ar atskirus sandorius nebus atskleista. 4. Duomenų saugojimo metodus ir priemones šio straipsnio tikslais nustato Infrastruktūrų reguliavimo taryba, vadovaudamasi Europos Komisijos paskelbtomis gairėmis.“	
---	--	--